

solut afgørende for mig for, at jeg ikke tør være med til at paatage mig Ansvar for, at denne Lov overføres paa disse Forhold; og det er slet ikke saa mærkeligt, thi det Princip, som ligger til Grund for denne Lov i sin Helhed, det er Kapitalen og Storindustrien paa den ene Side og Fagforeningerne paa den anden Side. Det er Grundlaget for denne Lov i sin Helhed, og derfor sagde det ærede Medlem for Horsens (Wulff) meget rigtigt, at han glædede sig ved den Virkning, som denne Lov forudsatte, fordi den absolut vilde føre til, at der blev Fagorganisation over hele Landet. Det er en absolut nødvendig Følge af denne Lov, naar den træder ud i Livet, og derfor kan jeg saa meget godt forstaa, at de Herrer Socialdemokrater trods det, at de ved at stemme for denne Lovsvigte de fattigste Arbejdere, der ere i Landet, dog ville give denne Lov deres Tilslutning, det forstaaer jeg saa godt, thi de komme et af deres Maal betydeligt nærmere, hvis det lykkes dem at føre denne Lov igennem. Men er der noget rigtigt i det, jeg her siger, saa er det ikke saa rigtigt at gennemføre Loven efter samme Princip lige over for de andre Erhverv her i Landet. Jeg har ingen særlig Kendskab til Haandværk og Industri, men rammer Loven de svage i Haandværk og Industri lige saa haardt, som den vil ramme de svage og fattige Arbejdsgivere paa Landet, saa tror jeg ikke, at det er rigtigt og retfærdigt at gennemføre den efter samme Principer til den Side. Men først og sidst maa jeg sige, at min Hovedindvending mod Forslaget er selvfølgelig den, at Landarbejderne staa udenfor, og ikke alene saaledes, at de Landarbejdere, de fattigste, som den først skulde og burde komme til gode, tilsidesættes, men den vil ligeledes virke trykkende paa Landbruget i høj Grad, idet den efter min Mening absolut vil opfordre til yderligere Afgang fra Landbruget til de andre Erhverv. Landbruget lider for Tiden under Manglen af Driftskapital, under uretfærdige Skatteforhold, under Mangel paa Arbejdskraft og under meget ofte løse Arbejdsforhold. I Stedet for at støtte og hjælpe paa disse Forhold, med Hensyn til hvilke den forrige og ogsaa den nuværende Regering har fremlagt Forslag, ser det næsten ud til, at Hoved- eller Enderesultatet paa denne Virksomhed vil blive det, at vi faa en Lov, der ligefrem sætter en Præmie for Arbejderne paa yderligere Udømmning fra Landbruget over til andre Erhverv. Det forekommer mig mere end underligt, hvis et saadant Forslag kan

blive gennemført i dette Ting. Det er muligt, at Forslaget er bygget efter gode Principper, og at det i det hele taget er i visse Henseender rationelt og klart, som det i Fjor blev udtalt af de ærede Medlemmer for Ringkøbing (J. C. Christensen) og Aalborg (Bramsen), men jeg tror, at den rationelle Side af denne Sag og Klarheden gælder ikke ud over Kontoret, jeg tror, at naar Loven skal føres ud i det praktiske Liv, vil det blive lige det modsatte, den vil i det hele taget være en Kontorlov, som ikke har haft de nødvendige praktiske Forhold i Befolkningen for Øje. At et Forslag af den Art kan gaa gennem Rigsdagen, maa for udenforstaaende synes en Gaade. Et Forslag som dette tilfredsstiller i Virkeligheden, saa vidt jeg har forstaaet de fremkomne Udtalelser, uden for Forslagsstillerne ikke ret mange helt ud. Der er ganske vist udtalt mere eller mindre Sympati for det, men alle have dog noget at indvende mod det, og hvorledes er det da muligt at et saadant Forslag kan gaa igennem begge Ting? Ja, Nøglen til denne Gaade er for dem, der kende lidt til de politiske Forhold i de sidste to Aar, nogenlunde klar, og jeg skal tillade mig at give en lille Antydning deraf. Forslaget er et kært Barn af det ærede Medlem for Aalborg, det ærede Medlem for Ringkøbing har personlig ganske sikkert Sympati for det efter dets tidligere Historie, og det er heller ikke urimeligt, at Flertallet af det Parti, det ærede Medlem er Ordfører for, mere eller mindre bevidst har taget Hensyn til den politiske Historie, som Forslaget har fra Begyndelsen af. Det er egentlig i en vis Henseende let forklarligt, at Forslaget fra den Side har kunnet gaa igennem i de to foregaaende Aar. Fra den Side, jeg tilhører, gav det ærede Medlem for Stege (Bojsen) i Fjor og ogsaa i Forfjor en ret vægtig Kritik støttet med Beviser af det Princip, der laa til Grund for Forslaget, men desuagtet endte det ærede Medlem efter min Mening tværtimod alle Præmisser som Konklusion med at sige, at han vilde stemme for Loven. Hvis jeg skulde sige, hvad jeg mener om mit eget Parti — det har jeg vel Lov til — tror jeg, at en for stor Hensyntagen til Flertallet laa i den Politik, der fra vor Side hidtil er ført. Vi søgte i det hele taget at hjælpe Flertallet paa saa mange Maader, som vi kunde, om det saa var med at føre Finanslovkrisen igennem. Landstinget fik den Glæde at naa sit Maal ved denne Finanslovkrisen, paa den ene Side at komme af med Mini-